

RUTH GOLDBERG

ur. 1921; Kurów

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, II wojna światowa
Słowa kluczowe	Lublin, II wojna światowa, Żydzi, Holokaust, Majdan Tatarski, getto na Majdanie Tatarskim

Nie bój się, my ich przeżyjemy

Ja zostałam na tym Majdanie sama, aż brat przyszedł później i z wujkiem zostałam. Później wujka wzięli i zaaresztowali. Był ktoś, kto powiedział, że mogę go za pieniądze [wydostać]. Myśmy mieli jeszcze trochę pieniędzy, [mieliśmy] sklep do spółki z jednym Polakiem, Mozgawa się nazywał. On prowadził ten sklep, a ojciec tylko przychodził mu radzić i nikt nie wiedział. On był bardzo, bardzo porządny człowiek. Później zamknął sklep i z tego ja miałam troszeczkę pieniędzy. To ja chciałam mojego wujka uratować. Posłali mnie do jakiegoś lekarza, żeby go wysłać, żeby wyzwolić wujka – ja przychodzę do tego pana, a on mówi, że go dzisiaj zabili, wzięli go, wszystkich tych zabili. To ja z pieniędzmi idę z powrotem, słyszę moje imię: – Rywka, Rywka. Przestraszyłam się, patrzę, to był jakiś mój dalszy krewny, kuzyn, to był dziadka brata syn. On był na Majdanku, pracował [na terenie zakładów] Plage i Laśkiewicz. I on mówi: – Nie bój się, my ich przeżyjemy. Ja go nie poznałam z początku, w tych pasiakach był. Przyszłam do domu. Brat już był też wolny i powiedziałam mu, że nic z tego. Tośmy byli na Majdanie Tatarskim.

Data i miejsce nagrania	2006-12-28, Izrael
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Redakcja	Justyna Molik
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"